

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8318010142
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8318010142.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.09.2018 v trestnej veci proti obž. T. J. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/28/2018 zo dňa 16.04.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obž. T. J., nar. XX.XX.XXXX v H., bytom
na doručovanie písomnosti H.,

H., N. XXXX/XX, adresa
N. XXXX/XX,

u k l a d á

podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona a príťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu
z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 2 (dvoch) rokov.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného T. J. vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 8.12.2017 v čase o 02:39 viedol osobné motorové vozidlo zn. W. K. e. č. H.-XXXD. po ulici Ševčenkovej v Humennom smerom od obce Kochanovce do centra mesta Humenné, kde bol zastavený a kontrolovaný policajnou hliadkou, pričom bolo zistené, že nie je držiteľom vodičského preukazu, následne bol podrobený dychovej skúške na alkohol, kde mu bola nameraná v čase o 02:39:29 hod hodnota 0,57 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu a pri opakovanej skúške v čase o 0:05:57 hod mu bola nameraná hodnota 0,55 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu.

Za to mu podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 3, § 56 ods. 1, 2 Tr. zákona uložil peňažný trest vo výške 800.- eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad zmarenia výkonu peňažného trestu stanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní piatich mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu dvoch rokov.

Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho výroku o treste podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V dôvodoch odvolania poukazuje na skutočnosti, ktorými prvostupňový súd napadnutý výrok odôvodnil a uvádza, že takto uložený trest považuje za nezákonný a nestotožňuje sa s názorom súdu, že podmiennečne uloženým trestom (nevedno prečo, hovorí o podmiennečne odloženom treste, keďže obžalovanému bol uložený trest peňažný) bude zabezpečená prevýchova obžalovaného ako aj, že sú splnené podmienky v rámci individuálnej a generálnej prevencie. Je nepochybné, že obžalovaný sa dopustil žalovanej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, keďže rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/15/2016 zo dňa 19.05.2016 bol právoplatne odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov so skúšobnou dobou do 20.05.2018, pričom mu bol týmto rozsudkom uložený aj zákaz požívania návykových látok. Aj napriek uvedenému obmedzeniu sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil pod vplyvom návykovej látky, takže už aj táto skutočnosť odôvodňuje záver, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť prísnejším trestom ako podmiennečným trestom odňatia slobody. Účel trestu, tak, ako ho má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zákona, bude splnený uložením nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, prípadne vo veci rozhodol sám a obžalovanému uložil nepodmiennečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby a pre jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe podaného odvolania krajský súd na verejnom zasadnutí (ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného, keďže upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo riadne a včas doručené, obžalovaný sa z neúčasti na verejnom zasadnutí neospravedlnil, ani nepožiadaval o jeho odročenie) preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ako odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je potrebné považovať za dôvodné.

Odvolací súd v posudzovanej veci nezistil také odvolaním nevytykané chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. poriadku, takže preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste.

Len pre úplnosť je potrebné uviesť, že vo vzťahu k výroku o vine nebolo vykonávané dokazovanie ani v konaní pred súdom prvého stupňa, vzhľadom na to, že obžalovaný po tom, čo bol poučený o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Tr. poriadku, vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe a po tom, čo kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ h/ Tr. poriadku, prvostupňový súd jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal a rozhodol, že dokazovanie vo vzťahu k výroku o vine vykonané nebude.

Dôkazy, ktoré boli v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané vo vzťahu k výroku o treste vyplývajú jednak z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní, ako aj z dôvodov samotného rozsudku, v ktorom okresný súd tiež uviedol, ktoré skutočnosti z jednotlivito vykonaných dôkazov plynuli.

Vzhľadom na obsah týchto dôkazov potom okresný súd dospel k záveru, že aj keď sa obžalovaný súdeného trestného činu dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia s poukazom na závažnosť súdeného trestného činu, osobu obžalovaného, pomer poľahčujúcich okolností, ktoré mu priznal v podobe ustanovení § 36 písm. l/ (teda, že sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho) a písm.

n/ Tr. zákona (teda, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona (teda, že už bol za trestný čin odsúdený) môže v danom prípade účel trestu splniť aj peňažný trest vo výmere 800.- eur za súčasného uloženia trestu a zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 24 mesiacov.

S uvedenými závermi súdu prvého stupňa sa však krajský súd nestotožňuje.

Z obsahu odpisu registra trestov, ale najmä pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/15/2016 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 19.05.2016 bol T. J. uznaný vinným zo spolupáchateľstva zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov a súčasne mu bolo stanovené obmedzenie v podobe zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Keďže uvedený rozsudok sa stal právoplatným 19.05.2016, skúšobná doba podmienenečného odsúdenia plynula do 20.05.2018.

Teraz súdeného skutku sa obžalovaný dopustil dňa 08.12.2017, teda evidentne v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, a keďže motorové vozidlo riadil po požití alkoholických nápojov, je evidentné, že nerešpektoval ani obmedzenie, ktoré mu bolo počas skúšobnej doby stanovené.

Opomenúť nemožno ani skutočnosť, že obžalovaný motorové vozidlo navyiac riadil, ako to z evidenčnej karty vyplýva, hoci nie je držiteľom vodičského oprávnenia. Jeho hodnotenie z miesta bydliska síce neuvádza nejaké negatívne poznatky a aj keď sa na adrese trvalého bydliska nezdržiava, podľa uvedenej správy má tam dobrú povesť, okresný súd však opomenul uviesť obsah hodnotenia od posledného zamestnávateľa spoločnosti MECOM GROUP, kde pracoval v čase od 14.08.2017 do 31.12.2017, podľa ktorej si pracovné povinnosti plnil priemerne, k spokojnosti, v dochádzke do práce bol však nedochvilný a odmietol prácu nadčas.

Je pravdou, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a svoje konanie oľutoval, takže bolo na mieste priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zákona, nie je však zrejmé na akom podklade priznal okresný súd obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zákona, teda, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keďže žiadnu činnosť v tomto smere obžalovaný nevyvinul, bol počas jazdy zastavený, kontrolovaný, podrobený dychovej skúške, takže žiadne skutočnosti, ktoré by bol obžalovaný produkoval, na objasnenie jeho trestnej činnosti neprispeli. S priznaním uvedenej poľahčujúcej okolnosti sa preto nemožno stotožniť.

Súhlasiť je však potrebné s tým, že obžalovanému priťažovala okolnosť uvedená v § 37 písm. m/ Tr. zákona teda okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený.

Hodnotiac všetky uvedené skutočnosti a prihliadajúc na zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zákona sa preto krajský súd nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa v tom smere, že účel trestu v danom prípade u obžalovaného splní uložený peňažný trest vo výmere 800.-eur za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd napadnutý výrok o treste zrušil a následne sám na podklade ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. zákona rozhodol a to tak, že vychádzajúc z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, teda prihliadajúc na spôsob spáchania činov jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti (pričítanie okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zákona odôvodnil vyššie) a poľahčujúce okolnosti (ako to tiež z vyššie rozvedeného plynie, obžalovanému priznal ako poľahčujúcu okolnosť len okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zákona), osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy obžalovanému uložil trest odňatia slobody nepodmienený, a to v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, vo výmere štyroch mesiacov.

Keďže obžalovaný doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebol, pre výkon tohto trestu ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný sa trestného činu dopustil v súvislosti s výkonom vodičskej činnosti, a preto rovnako ako súd prvého stupňa, mu aj krajský súd ukladal aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov a to na dobu dvoch rokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.